

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคคนและสังคมไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ได้ให้ความสำคัญลำดับสูงกับการพัฒนาคุณภาพคน เนื่องจาก “คน” เป็นทั้งเป้าหมายสุดท้ายที่จะได้รับผลประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนา ขณะเดียวกัน เป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาไปสู่เป้าประสงค์ที่ต้องการ จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติ อย่างสมดุลทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถ เพื่อให้เพียงพอทั้งด้าน “คุณธรรม” และ “ความรู้” ซึ่งจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล รอบคอบ และระมัดระวัง ด้วยจิตสำนึกในศีลธรรมและคุณธรรม ทำให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถตัดสินใจโดยใช้หลักความพอประมาณในการดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550 : 47)

ในภาวะสังคมปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสารสนเทศ เช่น สื่อทางอินเทอร์เน็ต สื่อทางโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ เป็นต้น โดยไม่มีกระบวนการคัดกรองสื่อต่างๆ ซึ่งสื่อที่ไม่เหมาะสม ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยอยากรู้อยากลอง เกิดพฤติกรรมเปลี่ยนไปจากสังคมไทย ดั้งเดิมเป็นอย่างมาก ผลกระทบเกิดกับนักเรียนทำให้เกิดปัญหา ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดปัญหา ต่างๆ อย่าง มากมาย อาทิ เช่น ด้านนักเรียนมีการดำรงชีวิตไม่เหมาะสม ขาดความสามารถในการ ควบคุมตนเอง มีค่านิยมที่ผิด ๆ มีการทดลองใช้ยา ชอบความรุนแรง ต่อต้านสังคม ลักขโมย ก้าวร้าว การทำแท้งสูงขึ้น นอกจากนี้ปัญหาที่เด็กๆยังพบว่าปัญหาด้านครอบครัว เช่น มีความ ขัดแย้งและความรุนแรงในครอบครัว ครอบครัวขาดความเป็นปึกแผ่นการเลี้ยงดูไม่เหมาะสม มีความคาดหวังในตัวเด็กมากเกินไปโดยไม่นึกถึงศักยภาพของเด็ก และปัญหาทางโรงเรียน ได้แก่ ปัญหาด้านครูขาดการเอาใจใส่นักเรียนอย่างจริงจัง ไม่สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง หักยอกสมรรถภาพในการบริหารจัดการ ขาดการใช้กฎ ระเบียบ และวินัยที่เหมาะสม ปัญหาด้านเพื่อน คือ คบเพื่อนที่เกเร อันธพาล เสเพล ชอบเสี่ยงภัย มั่วสุม เบี่ยงเบนทางเพศ การได้ รับแรงกดดัน บีบบังคับ ข่มขู่ ไม่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อนรวมทั้งด้านชุมชนและสังคม คือ นักเรียน อาศัยในแหล่งที่ไร้ระเบียบแบบแผน อยู่ในแหล่งอบายมุข (หทัยวรรณ วิชชุปัญญาพาณิชย์, 2547 : 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาไว้ว่าต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์

ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การศึกษาจะต้องพัฒนาให้คนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เพื่อสร้างพื้นฐานให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ รู้วิธีการเรียนอย่างมีความสุข และรู้วิธีการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งสติปัญญาและการควบคุมตนเอง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

การพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการการศึกษานอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากและรวดเร็ว ทั้งทางด้านการสื่อสารและเทคโนโลยี ทำให้ประชากรของสังคมไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทันตามสถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลง จึงเกิดปัญหามากมาย และที่สำคัญไปกว่านั้นคือ การเปิดกว้างของสังคมและการสื่อสารต่าง ๆ ทำให้เยาวชนของคนไทยตกเป็นทาสของสื่อและวัฒนธรรมที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว ซึ่งทำให้เป็นผลของสถาบันครอบครัวอ่อนแอลงมาก ส่งผลให้เด็กและเยาวชนเกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น การติดยาเสพติด ปัญหาชู้สาว ขาดความรับผิดชอบ ขาดระเบียบวินัย ชอบเที่ยวเตร่ ปัญหาที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม หรือปัญหาอื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิต และสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง (เรืองยศ อุดรศาสตร์, 2546 : 2)

การศึกษาเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนและครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด จึงมีหน้าที่ร่วมกันในการให้ความรู้ความเข้าใจในวิชาการต่าง ๆ การพัฒนาความคิดและสติปัญญา การปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมให้อยู่ในวิถีทางที่ถูกที่ควร การสร้างทัศนคติค่านิยมที่ถูกต้อง การสร้างมาตรฐานทางคุณธรรม จริยธรรมให้เกิดขึ้นในชีวิตของผู้เรียน เป็นการพัฒนาความเป็นมนุษย์อย่างเป็นองค์รวมทั้งการพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2542 : 48) ดังนั้น ภาพความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาให้นักเรียนให้ขึ้นไปตามความมุ่งหวัง ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรทุกคนในโรงเรียน เป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดในระหว่างที่นักเรียนได้ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาและอยู่นอกสถานศึกษา (สุริดา ภักดีบุญ. 2548 : 13)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการทางการศึกษาของโรงเรียนที่เกี่ยวกับการส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหามุ่งเน้นส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีคุณภาพตาม

ความแตกต่างระหว่างบุคคล ค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน มีทักษะการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม รู้จักคิดตัดสินใจ และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนไม่ให้กลายเป็นปัญหาของสังคม โดยมีกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน ด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานอย่างชัดเจน มีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการมีการประสานความร่วมมือของผู้ปกครอง ครู และผู้เกี่ยวข้องหรือชุมชน รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัด สามารถดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดมาตรการสนับสนุน ส่งเสริมศักยภาพนักเรียน เน้นกิจกรรมส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ปัญหาและคุ้มครองเด็ก เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ให้มีคุณธรรม จริยธรรมและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการศึกษา การเรียนรู้และวิถีชีวิตในสังคม (สมพร ไชยแสง. 2548 : 4)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้ดำเนินการวางระบบดูแลและช่วยเหลือนักเรียน และได้ดำเนินงานมาซึ่งปัจจุบันได้กำหนดเป้าหมายความสำเร็จ และมาตรการจำแนกตามกลยุทธ์ลดจำนวนเยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น พฤติกรรมเด็กติดเกมส์ การตั้งครุฑปัญหาเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ความรุนแรงในโรงเรียน และการกระทำผิดในหมู่นักเรียน กำหนดให้โรงเรียนทุกแห่งมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถพัฒนาระบบได้ตามมาตรฐานไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 และสนับสนุนการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนทุกแห่ง โดยให้ความสำคัญกับโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างครบวงจรและประเมินมาตรฐานของระบบเป็นรายโรงเรียนเพื่อพัฒนาต่อยอด

ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา มีหน้าที่โดยตรงในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งในด้านการป้องกันและส่งเสริมการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตลอดจนการสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในการบริหารและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ อันจะเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง
3. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำแนกตามประเภทของโรงเรียน
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของข้าราชการครูต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา และครู มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน
2. โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ด้านประชากร

1.1 ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครู ตำแหน่งครูและผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 235 คน และ ครู จำนวน 2,474 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการครู ตำแหน่งครูและผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 149 คน และ ครู จำนวน 345 คนได้มาจากการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 : 727)

2. ด้านตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 ชำราชการครู

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา
- 2) ครู

2.1.2 ประเภทของโรงเรียน

- 1) ประถมศึกษา
- 2) ขยายโอกาสทางการศึกษา
- 3) มัธยมศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ในภารกิจ 5 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

2.2.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน

2.2.4 ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา

2.2.5 ด้านการส่งต่อ

3. ระยะเวลาในการวิจัย ใช้เวลาในการวิจัยระหว่าง ปีการศึกษา 2552

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการเกี่ยวกับการส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน โดยมีวิธีการและเครื่องมือการทำงานอย่างมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ที่ดำเนินการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตามภารกิจหลัก จำนวน 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนโดยโรงเรียนมีข้อมูลของนักเรียนเป็นปัจจุบันและสามารถอ้างอิงได้ มีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) เพื่อวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล มีการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเพิ่มเติมจากผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน มีการศึกษาเด็กเป็นรายกรณี(Case study) ทุกครั้งที่พบปัญหานักเรียนครูสามารถรายชื่อข้อมูลของนักเรียนตนเองที่รับผิดชอบได้เป็นปัจจุบัน มีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน สรุปผลและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ มีการนำข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลไปใช้ส่งเสริม พัฒนาช่วยเหลือนักเรียน และการสัมภาษณ์นักเรียน

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลนักเรียนเพื่อจัดกลุ่มเป็นกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง โดยโรงเรียนมีการประชุมครูเพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดกรองในการจัดกลุ่มนักเรียนได้อย่างชัดเจนนักเรียนทุกคนได้รับการ X-RAY เพื่อการคัดกรอง โรงเรียนใช้วิธีการที่หลากหลายในการคัดกรอง มีการคัดกรองนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดมีการสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นระดับชั้นครูสามารถแยกกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มปัญหาได้อย่างชัดเจน ครูเก็บผลการคัดกรองเป็นความลับและมีการจัดทำเอกสารสารสนเทศผลการคัดกรองนักเรียนระดับสถานศึกษาที่เป็นปัจจุบันและเก็บอย่างเป็นระบบ

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนมีความภาคภูมิใจในด้านต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนเป็นกลุ่มนักเรียนปกติ โดยโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนตามความต้องการของนักเรียน มีการประชุมนักเรียนผู้ปกครองนักเรียนทุกชั้นพร้อมกันอย่างสม่ำเสมอครูมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ครูมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) และบันทึกข้อมูล มีการจัดตั้งชมรม/กลุ่ม ตามความสนใจของนักเรียน มีการจัดกิจกรรมการอบรมคุณธรรมจริยธรรม มีการเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนเหมาะสมเต็มตามศักยภาพ และจัดให้มีการจัดกิจกรรมแสดงออกตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง

1.4 ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา เป็นการที่ครูให้ความเอาใจใส่ให้นักเรียนอย่างใกล้ชิดโดยโรงเรียนจัดให้มีครูที่ปรึกษาทำหน้าที่ให้การปรึกษาเบื้องต้น มีครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะ มีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามีการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและผู้ปกครองในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคนอย่างสม่ำเสมอจัดให้มีกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง ครูใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและมีการรายงานและประเมินผลการจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา

1.5 ด้านการส่งต่อ เป็นการดำเนินการช่วยส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อแก้ไขปัญหา โดยครูให้การช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาไปยังครูแนะแนว มีการแยกกลุ่มนักเรียนที่จะส่งต่ออย่างชัดเจน โรงเรียนมีการประสานงานกับครูที่จะส่งต่อนักเรียนภายในโรงเรียน เช่นครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง คณะครูร่วมกันพิจารณาข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อการส่งต่อ มีการส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป มีการทำความเข้าใจและชี้แจงนักเรียนถึงความจำเป็นในการส่งต่อมีการติดต่อประสานงานการดำเนินงานกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก และมีการบันทึกและรายงานผลการส่งต่อ

2. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

3. ข้าราชการครู หมายถึง ข้าราชการครูตำแหน่ง ครู และผู้บริหารสถานศึกษา

4. ครู หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่หลักด้านการสอนและปฏิบัติงานตามมาตรฐานตำแหน่งครู ในโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าสถานศึกษาโรงเรียนในระดับประถมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งในที่นี้หมายความรวมถึงผู้รักษาการในตำแหน่งนี้ด้วย

6. ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง

ข้อเสนอแนะของข้าราชการครู ตำแหน่งครูและผู้บริหารสถานศึกษา ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนได้ข้อมูลซึ่งสถานศึกษาต่างๆ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้ข้อในการวางแผนพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น